

ZPRÁVODAJ 1

M. Jiráskov Hronov

PÁTEK 2. SRPNA 2002

Divadlo je pozoruhodná věc. Režisér nechápe, co chce autor, herci nerozumějí tomu, co po nich chce režisér, a diváci nevědí, co se na jevišti děje. Velké krásné nedorozumění přesto lidi stále upoutává.

A. Strindberg

Učebny seminářů (mimo Diskuzní klub)
od 9.00 do 13.00 a od 14.00 do 17.00 hod.

Foyer Jiráskova divadla v 18.00 hod.
Otevření výstavy grafického designu
Jiřího Zhibo: Ačkoliv... proč ne!

Jiráskovo divadlo v 19.00 hod.
Blanenské divadlo Blansko
Soirée aneb Concerto grosso

Náměstí Čs. armády v 21.15 hod.
Lampionový a divadelní průvod do parku
A. Jiráska. Hraje dechová hudba J. Langra

Park A Jiráska v 21.45 hod.
Oheň přátelství - večerní setkání účastníků
festivalu

NĚKDO MÁ SAKO, NĚKDO MÁ ŠORTKY, ALE VŠICHNI MAJÍ RÁDI DIVADLO...

Rozhovor s hronovskou starostkou Hanou Nedvědovou

Hronovská paní starostka je naší oblíbenou osobou - je praktická, usměvavá, elegantní, a navíc amatérská divadelnice... Letos jsme ji s kolegyní potkaly ve chvíli, kdy jsme se ubytovávaly v hotelu Radnice, kde zároveň sídlí Obecní úřad, a vyslovily naději, že i letos předvede některou ze svých krásných rób. Ještě téhož dne jsme si s ní za začínající boušky povídali před domem za asistence nadměrně přítulného psa, který mi funěl do kazeťáku a kolegovi Mesymu znemožňoval fotografování...

Každoročně se v odborných kruzích diskutuje na téma tradice versus nové formy festivalu. Na jakou stranu se přikláníte Vy?

Já vlastně ve své funkci zažívám Jiráskův Hronov počtvrté a člověk si zvykne, že věci mají svůj řád. Samozřejmě, že se snažíme neustrnout, nezůstat jen ve vyjetých kolejkách a každý rok přidat něco nového, nějakým způsobem program vypilovávat. Ale přiznám se, že v zásadě na současnou koncepci Jiráskova Hronova neshledávám nějaké závažné mouchy. Ani podle reakcí místních i návštěvníků Hronova se nezdá, že by bylo něco, co by výrazněji jedné nebo druhé straně vadilo. V loňském roce, kdy jsme věnovali čas a prostor propagaci festivalových seminářů, bylo hodně lidí překvapeno, že JH nejsou jen divadelní představení, ale velkou část tvoří vzdělávací kurzy.

Pořadatelem Jiráskova Hronova je především občanské sdružení KRUH, my jako město se podílíme na části hlavního a doplňkového programu. Příprava festivalu začíná ode dne, kdy předcházející ročník skončí - festivalový výbor se schází po celý rok a na konci jara i programová rada, odkud vycházejí nápady, jak nový ročník obohatit. Jako oživení vnímám i to, že se tady mohou prezentovat i zahraniční účastníci. Je to pro nás zajímavá konfrontace s tím, jak dělají divadlo venku.

Sedmdesát dva roků je obrovská tradice a musím říci, že všichni starostové z okolních měst mi závidějí. Každý z nich zkouší svou obec či město nějakým způsobem zviditelnit a vždycky, když si vymyslí nějakou akci, která by se mohla stát tradicí, tak říkají: „To je strašná práce, než si lidé zvyknou, než si zapamatují naše město. A ty to tady máš na zlatém táčku!“ Ale není to samozřejmě tak snadné.

Ať si kdo chce co chce říká, nejdůležitější jsou peníze. Jak jste na tom se sponzory?

Musím říci, že jsem si za ty čtyři roky vybudovala stabilní základnu. Festival má letos rozpočet zhruba milion třista tisíc bez doplňkového programu. To jsou velké peníze. Ministerstvo kultury přispělo významnou částkou zhruba půl milionu, velmi mile mě překvapil přístup Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, svým způsobem převzali úlohu okresu a dali nám 180 tisíc. To je velmi potěšující, vlastně jsme to ani nečekali - myslím si, že tím vlastně i vyjádřili, co Hronov pro Královéhradecký kraj znamená. Pak máme nějaký příjem ze vstupenek a tiskovin, nějaký příjem od seminaristů - a zbytek je samozřejmě potřeba pokrýt sponzory, což je částa zhruba 400 tisíc. Ve městě Hronově, které má 6,5 tisíc obyvatel, je to velký problém, protože větší firmy bychom spočítali na prstech jedné ruky, převažuje tady spíše střední a menší podnikání.

Už před těmi čtyřmi roky jsem přijala takovou filozofii, že by nebylo dobré se místním velkým firmám zavazovat tím, že od nich přijmeme velký finanční dar, aby podnikatel neměl pocit, že mu za to něco dluží-

pokračování na str. 2

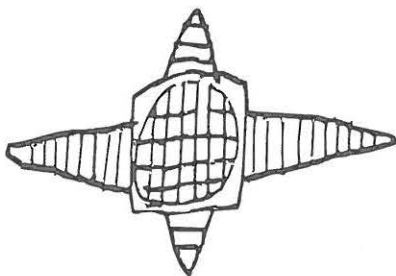
Takže už jsme tady zas. Redakce Zpravodaje, tentokrát už 72. Jiráskova Hronova. Od zpřízněné seminaristky Gábiny jsem se dozvěděla, že někteří vytrvalí frekventanti seminářů si už od února odpočítávají dny, které zbývají do začátku Jiráskova Hronova. I my jsme se těšili (i když jsme nestříhali metr). Po úporném vedru, které mě stíhalo od začátku prázdnin - ať už na festivalu amatérských divadel v maďarské Kazinbarcize, tak i na filmovém festivalu v Karlových Varech, jsem přivítala mírně zamračenou hronovskou oblohu a následný déšť.

Pár slov o redakci. Kromě ZAT (Zdeňka Aleše či Aloise Tichého), který má letos jiné zájmy, zůstává redakce prakticky nezměněna. Ve chvílích, kdy píšu tyto řádky, jsou přítomni kromě mě Helena (hned po příjezdu zaúčinkovala jako tlumočnice belgických lektorů), Mesy (díky němu se můžete dočíst o Jiráskově Hronově též na www.scena.cz a prozradím, že chystá též on-line rozhovor s režisérem Milanem Schejbalem) a naše nová posila, student Vyšší odborné školy herecké Jaroslav Pokorný (který by měl do našich řad vnést nový, mladý pohled). Loňské obrázky fotografa Iva Mičkala si můžete prohlédnout ve foyeru Čapkova sálu a jistě vás potěší sdělení, že i letos nám zůstal věrný... O výtvarníkovi Rostovi se dočtete na jiném místě a potěšíte se jeho originálními divadelními komixy. Zítřka se dočkáme našeho off-off-divadelníka Vládi Hulce, který právě dojíždí z daleké ciziny, kde byl samozřejmě na divadelním festivalu (a určitě se s vámi o své zážitky podělí).

A co vás čeká v letošním Festivalovém zpravodaji? Kromě pravidelných dvojrecenzí festivalových představení to budou příspěvky o tom, jak se žije zúčastněným souborům, zamyslíme se nad tím, co to vlastně znamená FESTIVAL, představíme VIP osobnosti a nejruznější zajímavé lidi, kteří přijedou na festival. Chystáme se také jako špioni nahlédnout do jednotlivých seminářů či využít příspěvky samotných seminaristů. A spoustu dalších věcí.

Připomínám, že i vy se můžete stát spoluvytvářci Zpravodaje. Navštivte nás (i v nočních hodinách) v redakci.

Vaše Jana

Dokončení ze str. 1

me... Chtěla jsem mít to hronovské hřiště „čisté“. Takovou velkou čestnou výjimkou je Textonia Czech, jejíž majitel je ovšem z Malajsie, takže tam podobná obava odpadá. Nejtradičnější, nejméně čestný náš sponzor je Východočeská energetika, dále Východočeské plynárny, Komerční banka, Marius Pedersen, Comet, většinou firmy z Hradce Králové, se všemi sponzory se můžeme seznámit na plakátech. Hronovští tu skupinu „bohatých“ doplňují takovou drobnou, ale pro nás velice významnou pomocí. Nejde tu ani tak o přímé peníze, ale o pomoc v rámci festivalu, které si velmi vážíme.

Pokud jde o doplňkový program - je zájem u místních umělců účastnit se jej?

Obrovský. Zrovna minulý týden jsem byla na návštěvě u své kamarádky ve Skalici na pivo, oslovil mě tam neznámý člověk s tím, že se už třetí rok snaží se svou folkovou kapelou prosadit do doplňkového programu JH. A jak prý to má udělat, aby konečně „prorazili“? Doplňkový program, který se odehrává v parku, vnímám jako jakousi odlehčenou protiváhu oficiálnímu programu. A myslím, že kdokoli, kdo do Hronova přijede, ať má rád komedie, tragédie, vážnější hudbu nebo folk, si přijde na své.

Jako zdejší známé divadelnice se Vás i letos zeptám - máte čas na divadlo?

Už ho aktivně dva roky nedělám, protože nejde skloubit funkci starostky, ochránkyně rodinného krbu a aktivní divadelnice. Mám děti ve věku, kdy se snažím být hodně doma, dceři bude sedmáct, synovi šestnáct, a myslím si, že by nestálo za to tato pubescentní léta podcenit. Ale musím říct, že celá rodina mi nesmírně pomáhá, hlavně moje máma. Divadlo ale musí stranou. Já jsem ten typ člověka, který raději bude dělat jednu věc pořádně, než dvě tři tak napůl. Měla jsem i výčitky vůči kolegům v divadle, když stanovili zkoušku, já zrovna musela svolat mimořádnou radu a nemohla jsem se dostavit. Jsou to všechno kamarádi z dětství, a tak jsem měla hloupý pocit, že tam na mě čekají a kvůli mně to stojí.

Jaký typ divadla Vás láká jako diváka?

Já se na to dívám jako laik. Když se na programové radě vybírala představení, tak jsem jenom v úžasu sledovala cvrkot těch, kteří všechno viděli a dokázali o tom zasvěceně a zaujatě hovořit. Mám ráda takové divadlo, ze kterého máte pocit, že si domů něco odnášíte, že máte o čem přemýšlet. A určitě mám raději veselejší divadlo - nemusí to být vyloženě komedie, ale člověk by měl mít možnost se zasmát.

Jeden z našich kolegů - Vladimír Hulec - by byl rád, kdyby se Hronov změnil na český Avignon. Jak se Vám líbí představa, že by se nehrálo jen v divadelních sálech, ale divadlo by obsadilo nejrůznější nedivadelní prostory, staré továrny, přírodu kolem Hronova, ulice?

Myslím, že jde úplně všechno. Letos se o tom sice začalo mluvit, ale pozdě. Ta představa byla velice široká a na programovém výboru na to „nebyla nálada“. Možná, že i díky tomu, že má festival takovou ustálenou, „osvědčenou“ formu, bude trochu obtížné vnášet něco nového. Myslím, že by to neměl být nějaký zásadní boom. Osobně bych se přimlouvala za to, aby se to nejprve zkusilo na jednom či dvou místech. Ať sama veřejnost nějakou reakcí vyjádří - tak tohle sem patří, tohle je baječný nápad, - anebo - prosím vás, už s tím skončete a víckrát to tady nezkoušejte... Ničemu novému se v zásadě nebráním, ale pro letošní rok to už nebylo možné. Bránil čas i peníze.

Řekla bych to takhle, jakákoli činnost navíc vyžaduje lidské síly a technické zázemí, my jich máme teď tak akorát pro divadlo, sál a park. A kromě toho - já to vždycky vidím z pozice člověka, který hlídá peníze. Všichni, kdo se na organizaci a přípravě Jiráskova Hronova podílejí, předkládají festivalovému výboru různé návrhy a nápady, ale já musím myslet na to, kdo to zaplatí. Je pravda, že v případě, kdy se finančních prostředků mírně nedostávalo, ministerstvo kultury se k tomu vždycky postavilo čelem. Ale v městském rozpočtu máme nějaká pevně stanovená čísla, a já si upřímně řečeno nedokážu představit nějaký extra nárůst a doplňování těch financí...

Někteří členové festivalového výboru mě tedy vnímají jako takového hlídacího psa přes peníze. Ale musíme to brát tak - jestliže se nám, organizátorům, podaří sehnat peníze na Hronov zlatý, bude zlatý, jestli na bronzový, bude bronzový. A třeba bude jen vavřínový. Ale o tom to není. Když mi bylo patnáct a chodila jsem vítat soubory před Jiráskovo divadlo, vnímala jsem to tak, že se sejdou lidé - někdo má sako, někdo má šortky - ale všichni mají rádi divadlo. Cítím to tak i dnes, a o tom by to mělo být.

Ptala se Jana Soprová

Informační středisko je pro většinu účastníků prvním zastavením na Jiráskově Hronově - tady zjistíte, zda a jak jste ubytováni, zda budete mít „nedostatkové lístky“ na představení. Sem spěchá každý, kdo se chce dozvědět, co je na Jiráskově Hronově nového. Tým ochotných dam nám ze skromnosti odmítl říci svá jména, tak vám alespoň přinášíme jejich fotografie.

ODKUD VEDLY CESTY SOUBORŮ NA 72. JIRÁSKŮV HRONOV

Motto:

*Kolik je k Hronovu cest,
odkudpak mohou vést...?*

Na otázku položenou v mottu tohoto zpravodajského příspěvku není věru lehká odpověď. Je jich mnoho a jsou vymezeny propozicemi Jiráskova Hronova (JH). Z té mnohosti jich pro 72. ročník festivalu bylo využito 14. Vedou z dálav, a to i pokud jde o čas, stejně jako z blízké červencové Loutkářské Chrudimi.

Ony dálavy začínají v roce 2000 na jarních krajových přehlídkách a potažmo na třech různých národních přehlídkách (KDP Vysoké n. J., Šrámkův Písek, Divadlo jednoho herce v Kaznějově), z nichž byly pro minulý 71. JH vybrány 3 náhradní inscenace, na které však nedošlo: Boleradice / J.K. Tyl: *Paličova dcera*; Divadlo IKDYŽ Kolín / David Dvořák: *Vašíček 22* a Vratislav Mikan z Podividla ažažaš v Aši / V. Mikan podle Edwarda Albeeho: *Dermiéra*. O těchto třech inscenacích bylo jednáno programovou radou JH i letos a výsledkem bylo označení kolínského *Vašíčka 22* jako náhradníka.

O rok kratší pouť měly soubory nominované a doporučené z národní přehlídky venkovských divadelních souborů, z **Krakonošova divadelního podzimu ve Vysokém nad Jizerou**. Nominace patřila boleradickému Divadelnímu spolku bří. Mrštíků a jejich *Pygmalionu aneb My Fair Lady ze Zelňáku*. Další doporučené inscenace programovou radou neprošly: Horšovský Týn / Georges Feydeau: *Ten, který utře nos* a Hudradlo Zliv / Miroslav Slavík podle H.Ch. Andersena: *Slavík*. Ta druhá byla doporučena symbolicky, neboť se již hrála na Hronově vloni.

O měsíc kratší by měly cestu soubory z **rakovnické Popelky**, národní přehlídky amatérského činoherního divadla pro děti, kdyby některé mohly být oprávněně doporučeny. Rakovnická porota však neshledala žádnou z uvedených inscenací za souměřitelnou v hronovském kontextu.

Další zdroj výběru byl v zahraničí v **podzimních měsících 2001**. Návrhy bylo pověřeno České středisko AITA/IATA. Doporučilo Divadlo DISK Trnava ze Slovenské republiky s inscenací hry Dušana Vicena a kol. *Potkan alebo Nie sme žiadni kanibali* a soubor z Norska s hrou *Další postel plná růží*, alternativně pak soubor z Belgie s dramatisací románu japonského dramatika Abe Kóbo *Písečná žena*. Protože ani jeden z obou posledně zmíněných souborů účast nepotvrdil, bylo využito možnosti učinit další výběr zahraničního hosta na **prestižním festivalu v německém Paderbornu** v dubnu t.r. Po zhlédnutí celého paderbornského programu bylo nasnadě pozvat německý soubor Gut&Edel z Lörrachu, který v režii Václava Špirita nastudoval hru Petera Weisse *Pronásledování a zavraždění Jeana Paula Marata předvedeného souborem blázince v Charentonu za řízení markýze de Sada* (viz AS 3/2002). Početný soubor však nemohl pozvání akceptovat. Bylo proto rozhodnuto pozvat dva menší soubory: Divadlo Apron z Halle (SRN) s inscenací textu Georga Büchnera *Woyzeck & Woyzeck* a chorvatské Taneční studio ze Sisaku s inscenací Jasminky Petekové-Krapljanové a Jasmina Novljakowice: *Za zavřenými dveřmi*.

Cesta německého a chorvatského souboru na JH byla již o poznání kratší. Stejně tak dlouhá mohla být pro soubor studentů 1. a 3. ročníku Výchovné dramatiky neslyšících JAMU z Brna s inscenací I. Pavlovičové a kolektivu souboru *Deaf can dance – dead can dance*. Byl doporučen z **kolínských přehlídky pantomimy a pohybového divadla Otevřeno**, přijat programovou radou JH a osloven. Jenže v termínu JH byl soubor smluvně vázán na jiném festivalu ve Francii.

V dubnu se konala ve Velké Bystřici **přehlídka divadelních monologů a dialogů Pohárek SČDO**. Z ní byla doporučena vystoupení Františka Rýsla (DS Krupka) s monologem ze hry Alda Nicolaje *Houbový šašík* a Hany Hnátkové a Elišky Zelenkové (DS K. Čapek Děčín) s dialogem od autora Jana Schneidera s názvem *Koule a krychle*. Programová rada JH při svém konečném rozhodování tyto návrhy nepřijala.

Ještě kratší byla cesta souborů z letošní květnové národní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla **FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč**. Z této dvojprehlídky přišlo také nejvíce návrhů – 2 nominace a 7 doporučení. Programová rada z těchto 9 návrhů přijala 7: PIKI Volyně / Pavel Kohout: *AUGUST AUGUST, august* (nominace za činohru); BLIC Ostrožská Nová Ves / Kolektiv divadla: *Setkání s Kateřinou* (nominace za hudební divadlo); D 111 České Budějovice / N.V. Gogol: *Hráči* (1. doporučení); De Facto Mimo Jihlava / Martin Kolář: *Hukot 4* (2. dopor.); Jirásek Česká Lípa / František Zborník: *Na druhé straně řeky* (3. dopor.); Krakonoš Vysoké n. Jiz. / Carlo Goldoni: *Sluha dvou pánů* (4. dopor.); De Facto Mimo Jihlava / Verena Kanaan: *Drahoušek* (5. dopor.) a Divadlo PoHrdobci Česká Kamenice / Eugene Ionesco: *Plešatá zpěvačka* (7. dopor.). Vysocký Krakonoš z „personálních důvodů“ svou účast odvolal. Na 6. místě doporučené Divadlo nad kinem Horní Moštěnice s inscenací hry Eugena O'Neill *Měsíc pro smolaře* programová rada nevybrala.

V květnu se uskutečnila v **Holicích národní přehlídka jednoaktových her**, z níž vzešel návrh na inscenaci DS Karel Čapek z Děčína / Egon Ervín Kisch: *Vrahova matka*. Návrh byl přijat jako představení náhradní. Díky odvolání účasti vysockého Krakonoše se inscenace objevila v programu JH.

Už jen o píd kratší cestu do Hronova měly soubory ze **Šrámkova Písku**, národní přehlídky mladého netradičního divadla: nominované Divadlo DRED z Náchoda s inscenací *Andrzej Kazsub Psí představuje Miodraga Pavloviče čili Dům lásky* a další 4 doporučené inscenace. Z nich se ocitla v programu JH pouze jedna, a to ještě původně vybraná jako náhradní: Kulturní divadelní spolek Puchmajer Praha / Martin J. Švejda: *Hoši z národačku aneb „Zabili Kemra, parchanti“* (ze ŠP 1. dopor.). Na 2. místě doporučený

Po našem prvním setkání v redakci jsem se pokoušel udělat rozhovor s kolegyní Helenou. Ta se ovšem vehementně bránila a odpovídala pouze ano nebo ne. Co s ní? Vzdávám se a píši své první Očima J.M., tedy Očima Mesyho.

Letos jsem hronovskému kraji věrný již delší dobu. Týden před festivalem jsem strávil dovolenou v nedalekých Teplicích nad Metují, konkrétně v obci Dědov. Hronov jsem měl díky výletům takřka pod drobnohledem.

Pátek 26. července 2002: město stále ještě bez výzdoby, pouze žárovky nad řekou jsou instalovány v době pouti.

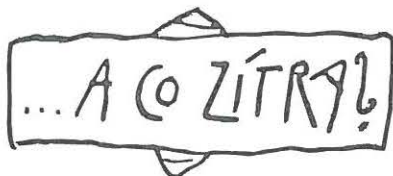
Další průjezd Hronovem v úterý 30. července, a to už se na mě směje grafika z palety Rosti Pospíšila laděná do žluté, červené a zelené barvy. Hlavním motivem je kostka s obličejem klauna, jehož nálada je buď veselá nebo zamračená. Zase ono ano nebo ne.

Poslední průjezd podnikám 1. srpna, v den nástupu redakce Zpravodaje. Automaticky si jdu do hotelu uschovat zavazadlo, s tím, že se po prohlídce Náchoda vrátím, ejhle... Letos změna. Nakonec se přesunuji na Internát hotelové školy k nádraží ČD. Cestu tam jsem kombinoval jednou vpravo a pak vlevo a vpravo a tak. Dnes už vím, že nejlepší trasa vede po červené turistické značce.

Doufám, že nebudu v redakci přes půlnoc, abych se nemusel bát nočních strašidel. Po rozhovoru se starostkou Hanou Nedvědou, vím, že budu chodit pod jejími okny, tudíž se nemusím ničeho bát. Starostka má bezpečnost občanů Hronova pod kontrolou již čtvrté volební období. Jak je to s tou hrou na pravdu? Ano, Ne? Jednou se smějeme, podruhé mračíme. Hronove, Hronované, Jiráskovci, Ochotníci, Divadelníci ... smějme se a radujme se - 72. ročník Jiráskova Hronova začíná.

pokračování na str. 4

Učebny seminářů od 9.00 do 13.00 hod.

Malý sál Jiráskova divadla
od 10.00 do 11.00 hod.
Oficiální zahájení Diskuzního klubu.

Výstavní hala JD v 10.00 hod.
Slavnostní vernisáž výstavy fotografií
„Hronovské divadlo 1990 - 2002“
objektivem Bronislava Hofmana

Ulice K Milířům čp. 319 v 11.00 hod.
Slavnostní vernisáž výstav
Ing. Vlatimil Lébr: Krajiny Jirákových spisů
Karel Šafář: Náchodské dvorečky

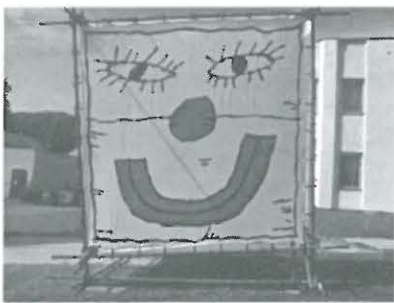
Sál Josefa Čapka ve 14.00 a 16.30 hod.
Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves
Kolektiv divadla: Setkání s Kateřinou

Náměstí Čs. armády v 15.15 hod.
Pochod Koletovy dechové hudby
a mažoretek městem

Náměstí Čs. armády v 15.30 hod.
Slavnostní zahájení 72. Jiráskova Hronova

Park A. Jiráska v 16.30 hod.
Promenádní koncert Koletovy dechové
hudby ze Rtně v Podkrkonoší

Sál J. Čapka ve 20.00 a 23.00 hod.
Divadelní spolek Ústaf Brno
Jiří Žáček spol.: Spolužáckovina
aneb Volte slova

Zpravodaj 72. Jiráskova Hronova
Vydává organizační štáb
Šéfredaktor: Jana Soprová
Redakce: Helena Kozlová; Vladimír Hulec;
Josef Mesy Meszáros; Jaroslav Pokorný
Výtvarník: Rostislav Pospíšil
Fotograf: Ivo Mičkal
Sazba: Marek Zhibo
Oficiální stránky festivalu:
<http://jiraskuv.hronov.cz>
On-line zpravodajství z festivalu:
<http://www.scena.cz>
Tisk Grafické závody Hronov s.r.o.
Cena 5 Kč

Dokončení ze str. 3

soubor Sergej z Prahy / Anthony Burgess – Vladimír Škultéry, Jan Rendl, Jakub Siňor: *Pomeranč* je v tuto chvíli jediným ustanoveným náhradníkem, kterého by bylo v případě potřeby možné oslovit. Na dvou dalších místech byly ze ŠP doporučeny: DNO Hradec Králové / Jiří Jelínek – DNO – J. Kratochvíl: *Revue* a Konzistence médi Praha / Natálie Deáková: *O člověku, který dalekohledá*. První oznámil hned, že do Hronova nemůže, druhý odvolal účast, když již figuroval v propagačních tiskovinách JH.

Jen několik málo dnů dělilo ŠP od Dětské scény v Trutnově, celostátní přehlídky dětského divadla a recitace. Z ní byl nominován soubor HOP-HOP ZUŠ z Ostrova s inscenací *Naslouchej* podle Zbyňka Malinského.

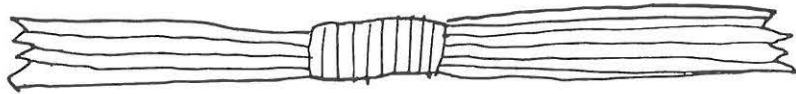
V podstatě souběžně byl z Wolkrova Prostějova, celostátního festivalu poezie nominován brněnský Ústa/F/ se svou kreací *Spolužáckovina aneb Volte slova* na texty Jiřího Žáčka aj. Doporučení z Wolkrova Prostějova se dostalo souboru Zamračené děti z Plzně / G. Apollinaire, J. Seifert, M. Kundera: *Láska Apollinairovy a Prsy Tiresiovny*. Zahraniční prázdninové pobyty členů souboru v době konání JH nedovolily o účasti souboru uvažovat.

Úplně nejkratší cesta na JH vedla z Loutkářské Chrudimi: Loutkářský soubor „C“ Svitavy / Antonín Mareš: *Slon* (nominace), Rámus Plzeň / Kolektiv souboru: *Showlet* (1. dopor.) a dětský DdDd ZUŠ Děčín / Jana Štrbová podle rumunské pohádky v převyprávění Marie Kafkové: *Jak kvůli vajíčku šel kohout na zámek* (2. dopor.). Všechny chrudimské návrhy byly programovou radou JH přijaty na závěrečné schůzce, která se uskutečnila právě v závěru Loutkářské Chrudimi. Bylo to poprvé, kdy se o výběru hronovského programu rokovalo dvoukolově. Umožnilo to porovnat všechna doporučená představení, vybrat ta nejlepší a nejpodnětější a realizovat tak o pár krůčků optimálnější výběr.

Do hronovského „koše“ mohou mířit především klíčové národní (celostátní) přehlídky s právem nominací, další celorepublikové přehlídky mají možnost pouze doporučovat. Stejnou pravomoc mají i střešové orgány občanských sdružení, která se programově zabývají amatérským divadlem s celostátní působností, ředitelé klíčových národních přehlídek a ARTAMA. Z těchto zdrojů se do rukou programové rady dostal v roce 2002 pouze 1 návrh pražské Artamy: Divadlo IKDYŽ Kolín / N.V.K.7.X. Gogol: *Čoklí hráči*. Byl podpořen i odbornou radou ARTAMA pro amatérské činoherní divadlo a přijat.

Věříme, že oněch 14 cest vedoucích letos na JH byly cesty s potřebnou tvrdostí povrchu i jádra, že po nich soubory nahodile neproklíčkovaly mezi výmoly, že dlouhotrvající putování nepřivodilo únavu materiálů a že se v Hronově všechny „divadelní káry“ zaskví v plné kráse k potěše oka i ducha. Ať máme 20x svátek v 8 dnech.

Milan Strotzer

ROSTISLAV POSPÍŠIL, VÝTVARNÍK

Třetím rokem se stará o oficiální „ksicht“ Jiráskova Hronova, tedy o vizuální podobu propagace. Jinak žije v Brně. Věnuje se užité grafice, scénografii a v poslední době plastice. Rostislav Pospíšil (52 let), který nejraději slyší oslovení Rosta. Veškerý volný čas, pokud mu zbude, prý prokouřívá v dobrých doutnících.

Proč jst zvolil za hlavní motiv pro letošek kostku s obličejem klauna?

Kostka je vděčný grafický motiv. Osobně si myslím, že i nejvážnější divadlo má cosi společného s klaunem, proto je na kostce obličej klauna. Pokud bychom kostkou opravdu házeli, dopadne to stejně jako v divadle: někdy úsměv, jindy chmury. Ne vždy můžeme výsledek úplně ovlivnit.

Můžeš trochu objasnit zvolené barvy?

Zvolil jsem letní prozářené barvy, které k Hronovu patří.

Prý chystáš pro Zpravodaj komiksy?

Asi jo, ale ten tvar bych radši nazval minimalistický KÓMIX.

Tak tě nebudu rušit.

